CÀTEDRA INNOVACIÓ EMPRESA

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI
Grup de Recerca d'Indústria i Territorial (GRIT)

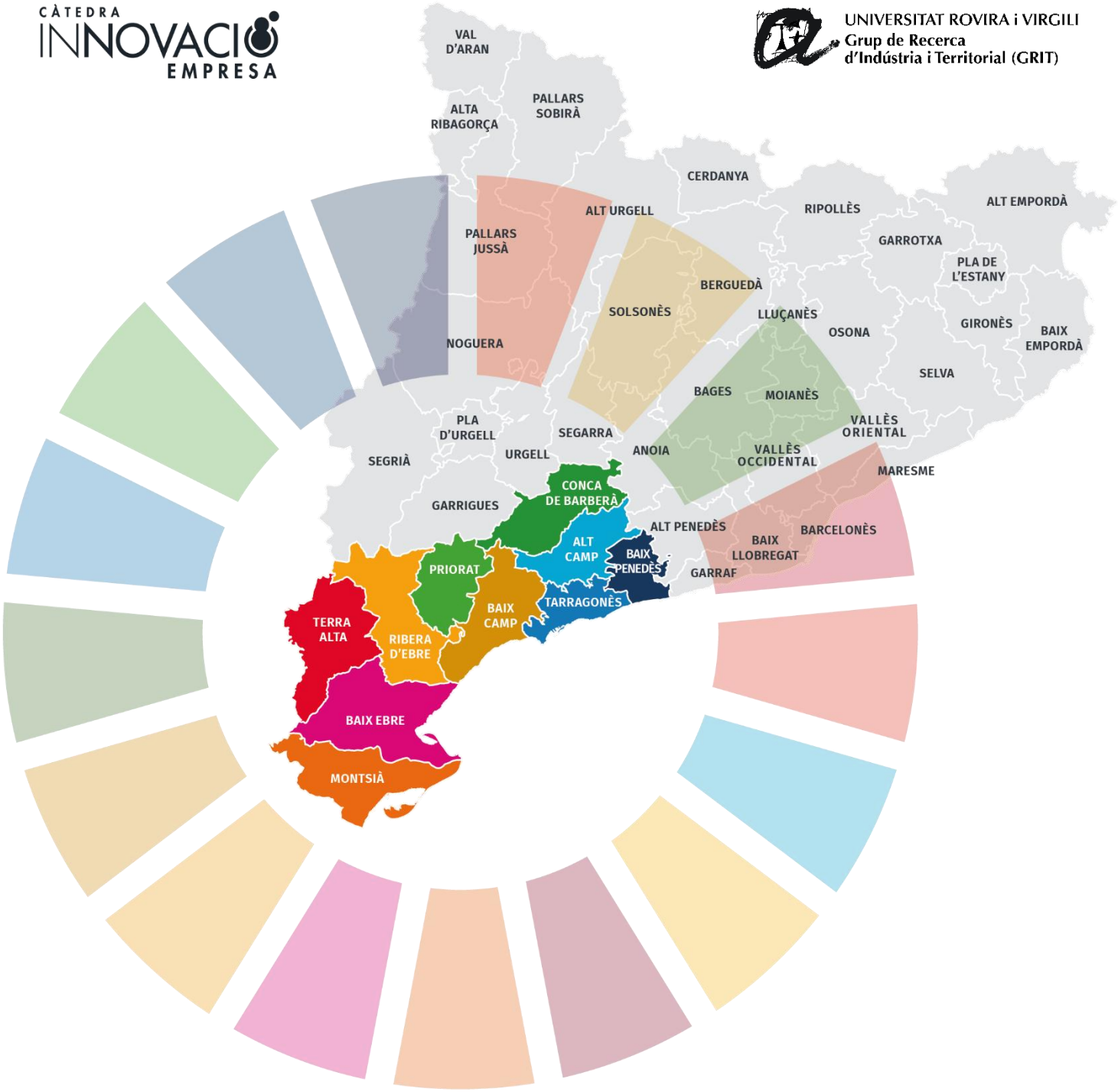

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Tercer trimestre de 2026

CambraReus · Cambra Tarragona · Cambra de Comerç de Tortosa · Cambra de Comerç de Valls · Diputació Tarragona · Universitat Rovira i Virgili Fundació URV

INFORME DE CONJUNTURA ECONÒMICA DEL CAMP DE TARRAGONA I DE LES TERRES DE L'EBRE

Tercer trimestre de 2026

Resum executiu 2

1. L'entorn internacional 5

2. Perspectives de l'economia espanyola davant les tensions globals 7

3. L'economia catalana en un entorn geopolític incert 10

4. L'evolució econòmica del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre 14

Resum executiu

L'entorn internacional

La inestabilitat geopolítica s'intensifica i amenaça l'economia mundial. La continuïtat de la guerra d'Ucraïna i el conflicte entre els Estats Units i Israel a l'Iran han alterat els mercats energètics i les rutes comercials internacionals. Les tensions a l'estret d'Ormuz han encarit els costos energètics i logístics i han incrementat la incertesa sobre les perspectives de creixement.

L'encariment de l'energia torna a situar la inflació al centre de les preocupacions econòmiques. Els xocs petrolífers s'han traslladat als preus dels carburants i, progressivament, als de la resta de béns i serveis. Segons el Banc d'Espanya, un augment del 10% del preu del petroli pot elevar la inflació entre 0,2 i 0,4 punts percentuals.

L'economia espanyola

L'economia espanyola manté un creixement sòlid, però les perspectives apunten a una moderació gradual. El Banc d'Espanya preveu que el PIB passi de créixer un 2,8% el 2025 al 2,3% el 2026 i a l'1,7% el 2027. La demanda interna continuarà sent el principal motor de l'activitat. Malgrat les tensions internacionals, Espanya continuarà avançant per damunt de les principals economies europees.

El mercat laboral espanyol manté el dinamisme, però la persistència de la inflació limita la millora del benestar. La creació d'ocupació continua afavorint la reducció de l'atur, tot i que a un ritme més moderat; mentre, les tensions energètiques i la persistència de la inflació subjacent dificulten la recuperació del poder adquisitiu de les famílies.

L'economia catalana

L'economia catalana manté un dinamisme notable. Durant el segon trimestre de 2026, el PIB va créixer un 3,0% interanual, impulsat principalment pel consum de les llars. No obstant això, la demanda interna perd impuls i la inversió productiva registra un lleuger retrocés, fet que genera incertesa sobre les perspectives de futur.

Els serveis lideren el creixement català, mentre que la indústria avança a un ritme més moderat. L'activitat econòmica continua recolzant-se en els serveis i la construcció, mentre que la indústria mostra un dinamisme més limitat. Les perspectives per a 2026 i 2027 apunten a una moderació gradual del creixement, en un context internacional de tensions energètiques.

La productivitat millora, però Catalunya encara no ha recuperat la seva posició relativa anterior a la pandèmia. El 2025, la productivitat per hora treballada va augmentar un 1,2%. Ara bé, el PIB per habitant català encara no ha recuperat la seva posició relativa respecte a la Unió Europea de 2019. El repte continua

sent transformar el dinamisme de la producció i l'ocupació en millores de la productivitat i els salaris reals.

El Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre

L'economia tarragonina manté una trajectòria expansiva, amb un creixement lleugerament superior a la mitjana catalana. El VAB de la província va augmentar un 3,1% el 2025, davant del 3,0% del conjunt català. La construcció i els serveis van impulsar l'activitat, mentre que la indústria va mostrar un comportament més feble

La demarcació de Tarragona manté un notable dinamisme en la creació d'ocupació, superior al de Catalunya i Espanya. Entre el primer trimestre de 2023 i el segon de 2026, l'ocupació va augmentar un 15,0%, davant de l'11,3% de Catalunya. Aquesta trajectòria es va reforçar durant el segon trimestre de 2026, amb una reducció de la taxa d'atur fins al 10,2%. L'evolució confirma la capacitat del territori per generar ocupació, tot i la persistència d'una elevada estacionalitat.

La creació d'ocupació no aconsegueix tancar la bretxa d'atur amb Catalunya. Durant el segon trimestre de 2026, la taxa d'atur tarragonina se situava en el 10,2%, davant del 7,9% català i el 9,9% espanyol, segons l'EPA. El repte no és crear més ocupació, sinó aconseguir una reducció sostinguda de l'atur i apropar-se als nivells del conjunt de Catalunya. .

L'estacionalitat continua condicionant l'evolució de l'atur registrat. Després dels mínims assolits durant la primavera de 2026, la taxa d'atur registrat va repuntar a l'agost fins al 8,51% al Camp de Tarragona i el 10,03% a les Terres de l'Ebre. Aquesta evolució reflecteix la dependència de les activitats estacionals i les dificultats per consolidar una ocupació estable al llarg de l'any.

Les dades de l'Idescat ofereixen una visió més favorable de la recuperació econòmica del sud de Catalunya que les estimacions del BBVA. Entre 2013 i 2023, el VAB va créixer un 25,8% al Camp de Tarragona i un 19,2% a les Terres de l'Ebre, davant del 22,9% català. Les dades oficials recomanen ser molt prudents a l'hora d'avaluar el retard econòmic del sud de Catalunya.

El Camp de Tarragona destaca pel dinamisme industrial durant la recuperació iniciada el 2013. Entre 2013 i 2023, el VAB industrial va créixer un 34,8%, davant del 23,3% català, mentre que els serveis van avançar un 25,0%. Aquest impuls va situar el Camp entre els territoris amb més creixement econòmic, malgrat la feblesa de la construcció i el retrocés agrari.

Les Terres de l'Ebre mostren una recuperació més moderada que el conjunt català. Entre 2013 i 2023, el VAB va créixer un 19,2%, gairebé quatre punts per sota de Catalunya. Els serveis van liderar l'expansió, amb un augment del 23,0%, mentre que la indústria va avançar a un ritme inferior. Aquesta evolució reflecteix les dificultats del territori per convergir amb les àrees més dinàmiques de Catalunya.

Les diferències de creixement entre comarques són molt acusades. Entre 2013 i 2023, al Camp de Tarragona destaquen el Baix Penedès, amb un augment del VAB del 32,1%, l'Alt Camp, amb un 28,0%, i el Tarragonès, amb un 27,2%, mentre que la Conca de Barberà només va créixer un 3,7%. A les Terres de l'Ebre, el Montsià lidera la recuperació, amb un 30,0%, impulsat per la indústria i els serveis, molt per davant de la resta de comarques.

El futur econòmic del territori passa per un model productiu més competitiu, innovador i generador d'ocupació de qualitat. Entre 2013 i 2023, cinc de les deu comarques tarragonines van créixer per damunt de la mitjana catalana, però persisteixen els desequilibris territorials. Cal impulsar una estratègia que reforci la inversió productiva i la diversificació econòmica, amb especial atenció a les comarques menys dinàmiques.

1. L'entorn internacional

El 24 de febrer de 2022, l'exèrcit rus va envair Ucraïna. Tot feia preveure que es tractava d'un conflicte relativament curt. Més de quatre anys i mig després, la guerra continua i una solució negociada sembla cada vegada més lluny.

Per a Europa, les conseqüències han estat dramàtiques. La reducció del subministrament de gas rus va provocar una greu crisi energètica i va obligar a accelerar la diversificació de les fonts d'energia, sobretot a l'economia alemanya. Al mateix temps, el suport econòmic i militar a Ucraïna i l'augment de la despesa bèl·lica han incrementat la despesa pública i la pressió fiscal sobre la població.

El 2026 s'ha afegit un nou focus de tensió geopolítica. El 28 de febrer de 2026, els Estats Units i Israel van iniciar els atacs contra l'Iran, que van tenir efectes immediats sobre l'estret d'Ormuz, una de les principals vies de transport energètic mundial. Per aquesta ruta circula prop del 20% del petroli i del gas natural liquat mundial.

Les restriccions al trànsit marítim per l'estret d'Ormuz han encarit els nòlits i les assegurances, i han obligat a modificar les rutes comercials. Aquestes alteracions han generat nous colls d'ampolla en les cadenes globals de valor.

Els dos conflictes han provocat un augment dels costos energètics.

Els dos conflictes han alterat profundament les relacions internacionals i han provocat un augment dels costos energètics i logístics que s'ha traslladat ràpidament als costos de producció i al comerç internacional. En el cas d'Europa, els efectes han estat especialment intensos per l'encariment de les importacions energètiques, la seva repercussió sobre els costos empresarials i les fortes pressions inflacionistes.

Des de l'inici de la invasió d'Ucraïna, els governs europeus han destinat una part creixent dels pressupostos públics cap a la indústria militar, cosa que ha reduït el marge disponible per a altres prioritats de l'estat de benestar com l'educació, la sanitat o la protecció social.

Tot fa pensar que ens trobem immersos en un període d'inestabilitat geopolítica i econòmica que, probablement, s'allargarà durant els pròxims anys. Així, l'evolució del petroli i del gas al llarg del primer quart del segle XXI mostra fins a quin punt els mercats energètics han tornat a situar-se al centre de les tensions internacionals.

L'evolució del barril de Brent des de 1960 permet distingir diverses etapes. Després d'un llarg període d'energia barata i relativament estable, els primers anys del segle XXI van obrir una fase de fort encariment i més volatilitat. Entre 2004 i 2014, el ràpid creixement mundial, especialment de la Xina i altres economies emergents, va impulsar la demanda i els preus del petroli van assolir màxims històrics, només interromputs per la crisi financera internacional de l'any 2008.

Entre 2015 i 2019, el fort augment de la producció nord-americana va afavorir una nova moderació dels preus. Amb la pandèmia, l'any 2020, la caiguda sobtada de la demanda va enfonsar els preus, però mesos després van repuntar amb força amb la recuperació de l'activitat econòmica. Finalment, a partir de 2022, la invasió russa d'Ucraïna i la reducció del subministrament de gas rus a Europa van desencadenar una nova crisi energètica, especialment intensa en el mercat del gas. El 2026, el conflicte a l'Orient Mitjà i les pertorbacions a l'estret d'Ormuz han provocat un nou *shock* d'oferta i han tornat a pressionar els preus del petroli i del gas.

Des de la crisi del petroli de 1973, els grans episodis d'encariment de l'energia han estat associats principalment a conflictes geopolítics i restriccions d'oferta, mentre que les caigudes més fortes dels preus han estat provocades per les contraccions de la demanda.

Des de la crisi del petroli de 1973, l'encariment de l'energia ha estat associat a conflictes geopolítics.

El gràfic 1 mostra la relació entre els preus energètics i la inflació general a Catalunya. Quan l'energia s'encareix, l'índex de preus de consum reacciona amb rapidesa per l'impacte directe dels carburants, l'electricitat i el gas. En canvi, la inflació subjacent, que exclou els components més volàtils, respon amb retard, a mesura que els increments dels costos energètics es traslladen als preus de la resta de béns i serveis.

Aquest mecanisme és especialment rellevant per a l'economia espanyola i, en particular, per a Catalunya, atès el pes de la indústria química, el transport i la logística. L'evolució entre 2020 i 2026 il·lustra clarament aquesta dinàmica. Després de la caiguda dels preus energètics durant la pandèmia, la recuperació de l'activitat i la crisi energètica de 2022 arran de la invasió per l'exèrcit rus d'Ucraïna van impulsar la inflació general.

Gràfic 1. Preu del petroli i inflació a Catalunya (2002–2026)

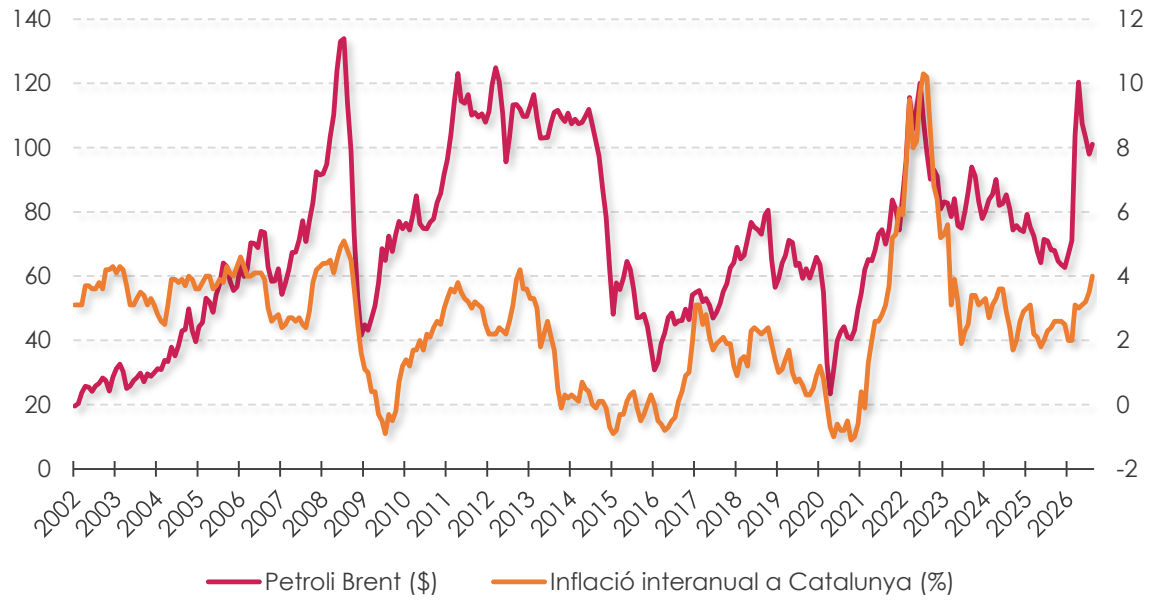

Font: Elaboració pròpia a partir del Banc Mundial, *Commodity Price Data (Pink Sheet)*, l'INE i l'Idescat, IPC de Catalunya.

La sensibilitat de la inflació als preus energètics és considerable. Segons les estimacions del Banc d'Espanya, un augment del 10% del preu del petroli pot elevar la inflació espanyola entre 0,2 i 0,4 punts percentuals.

Un augment del 10% del preu del petroli pot elevar la inflació espanyola entre el 0,2% i 0,4%.

A més de pressionar els preus dels béns de consum, els xocs petrolífers també afecten negativament l'activitat econòmica. En definitiva, l'encariment de l'energia eleva els costos empresarials i redueix el poder adquisitiu de les famílies, amb efectes negatius sobre el consum, la inversió, el PIB i l'ocupació.

2. Perspectives de l'economia espanyola davant les tensions globals

Malgrat les tensions bèl·liques i l'escalada dels preus energètics, l'economia espanyola manté un dinamisme superior al del conjunt de la Unió Europea gràcies a la fortalesa de la demanda interna, el consum i, com a conseqüència d'això, la creació d'ocupació.

L'economia espanyola manté un dinamisme superior al del conjunt de la Unió Europea (4%).

La taula 1 presenta els resultats macroeconòmics registrats el 2025 i les previsions per a 2026 i 2027. El Banc d'Espanya apunta a una moderació gradual del creixement de l'economia espanyola, però sense una caiguda

brusca de l'activitat i l'ocupació. Segons el banc emissor, el ritme de creixement del PIB espanyol passaria del 2,8% el 2025 al 2,3% el 2026 i a l'1,7% el 2027. El consum privat també perd ritme en passar del 3,4% a l'1,6% l'any 2026, mentre que la inversió continua mostrant un comportament relativament dinàmic.

Per la seva banda, el mercat laboral destaca pel seu dinamisme. Tot i l'alentiment del creixement de l'ocupació, la taxa d'atur baixa del 10,5% el 2025 al 10,0% el 2026 i al 9,8% el 2027, mantenint així una evolució favorable. Ara bé, la inflació presenta una trajectòria menys optimista. Segons el banc espanyol, l'Índex de Preus de Consum Harmonitzat (IPCH) passaria del 2,7% el 2025 al 3,6% el 2026, com a conseqüència sobretot del xoc energètic, i baixaria fins al 2,6% el 2027. Per la seva banda, la inflació subjacent segueix una trajectòria més persistent i se situa en el 3,2% tant el 2026 com el 2027.

L'IPC passarà del 2,7% el 2025 al 3,6% el 2026, com a conseqüència sobretot del xoc energètic.

Taula 1. Projecció de les principals macromagnituds de l'economia espanyola

	2025	2026	2027
PIB	2,8	2,3	1,7
Consum privat	3,4	2,6	1,6
Consum públic	2,4	1,5	1,7
Formació bruta de capital	5,8	4,1	2,2
Exportació de béns i serveis	3,6	0,8	2,6
Importació de béns i serveis	6,2	2,1	2,8
Demanda nacional	3,5	2,7	1,7
Demanda exterior neta	-0,7	-0,4	0,0
PIB nominal	5,8	5,0	4,3
Deflactor del PIB	2,9	2,7	2,5
IAPC	2,7	3,6	2,6
IAPC sense energia ni aliments	2,6	3,2	3,2
Ocupació (persones)	2,7	2,2	1,5
Ocupació (hores)	2,1	1,8	1,2
Taxa d'atur	10,5	10,0	9,8
Deute de les AAPP (% del PIB)	100,7	98,9	97,9

Nota: L'IAPC és l'índex harmonitzat de preus de consum; AAPP les administracions públiques. Les xifres s'expressen en taxes de variació anual, tret del deute i les dades de 2026 i 2027 corresponen a previsions.
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'INE i el Banc d'Espanya.

En conjunt, les previsions del Banc d'Espanya apunten a una moderació gradual del creixement econòmic després del dinamisme registrat el 2025. Malgrat aquesta desacceleració prevista per a 2026 i 2027, l'economia espanyola mantindria la fortalesa del mercat laboral i el deute públic es reduiria del 100,7% al 97,9% del PIB. Aquest nivell d'endeutament continua sent elevat i representa un factor de vulnerabilitat davant la incertesa geopolítica i les possibles tensions econòmiques. A més, la reducció del deute prevista dependrà, en gran part, de la continuïtat del creixement econòmic i del manteniment d'una disciplina fiscal rigorosa.

Com mostra la taula 2, l'economia espanyola manté una capacitat de resistència notable davant la inestabilitat internacional. Tot i la moderació del creixement prevista durant 2026 i 2027, l'activitat continuarà impulsada per la demanda interna i l'evolució favorable del mercat laboral. El principal factor de vulnerabilitat continua sent la inflació, condicionada per la volatilitat dels preus energètics i la persistència de les tensions inflacionistes subjacents.

L'economia espanyola creixerà més que l'europea per la demanda interna i l'evolució favorable del mercat laboral.

Taula 2. Previsions macroeconòmiques sobre l'evolució de l'economia espanyola

	2025	(P)* 2026	(P)* 2027	
PIB	2,8%	2,3% =	1,7% =	**L'economia espanyola manté un creixement sòlid**, tot i que amb signes de moderació de la demanda interna.
Inflació	2,7%	3,6% ↑ 0,6%	2,6% ↑ 0,1%	**La inflació ha augmentat** pel xoc energètic associat al conflicte a l'Orient Mitjà. L'increment previst per al 2026 s'apropa a l'escenari advers previst al març.
Taxa d'atur	10,5%	10,0% ↑ 0,1%	9,8% ↑ 0,2%	Es manté un **ritme sòlid de creació d'ocupació**, tot i que en una trajectòria de moderació.
Dèficit	2,4%	2,4% ↑ 0,1%	2,3% =	**El dèficit augmenta una dècima** el 2026 per una estimació més elevada de l'impacte de les despeses extraordinàries.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Informe trimestral de l'economia espanyola de juny de 2026 (Banc d'Espanya).

Aquest marc general condiciona també l'evolució de l'economia catalana, molt integrada en l'economia espanyola però amb una estructura productiva pròpia, més pes industrial i exportador i una exposició elevada als costos energètics. Per tant, és a partir d'aquest escenari quan cal analitzar la trajectòria recent i les perspectives de l'economia catalana.

3. L'economia catalana en un entorn geopolític incert

El segon trimestre de 2026 confirma que l'economia catalana manté un ritme de creixement sòlid. El PIB va augmentar un 3,0% interanual i un 0,7% respecte del trimestre anterior, lleugerament per damunt del ritme registrat durant el primer trimestre de l'any.

El PIB català ha augmentat un 3,0% interanual i un 0,7% respecte del trimestre anterior.

Des de la perspectiva de la demanda (taula 3), la demanda interna continua sostenint el creixement, però perd impuls en passar d'un augment interanual del 3,3% en el primer trimestre al 2,5% en el segon trimestre de 2026. Tot i això, el consum de les llars manté un registre interanual del 3,4% i el consum de les administracions públiques creix un 3,2%.

La novetat principal del segon trimestre és el lleuger retrocés de la inversió privada. La formació bruta de capital disminueix un 0,5% interanual després d'haver crescut un 3,3% en el trimestre anterior. Aquesta evolució apunta a una pèrdua d'impuls de la inversió productiva, precisament el component més vinculat a l'ampliació de la capacitat productiva i a la modernització tecnològica.

Durant el 2T de 2026, la formació bruta de capital disminueix un 0,5% interanual.

Taula 3. Taxa interanual de la demanda del PIB català (%)

	2024				2025				2026	
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1 (p)	T2 (p)
PIB	**3,6**	**4,3**	**4,0**	**3,7**	**3,4**	**2,3**	**2,6**	**2,6**	**2,9**	**3,0**
Demanda interna	2,7	4,1	4,7	4,9	4,5	4,2	4,5	4,0	3,3	2,5
Consum de les llars	2,4	3,9	5,4	4,5	4,4	3,4	3,9	3,8	3,5	3,4
Consum de les AAPP	5,9	5,0	3,0	1,7	3,2	2,5	3,2	3,6	2,8	3,2
Formació bruta de capital	1,1	4,2	5,2	9,3	5,7	7,3	7,0	4,6	3,3	-0,5
Saldo amb l'exterior	1,3	0,8	0,0	-0,4	-0,5	-1,2	-1,2	-0,7	0,0	0,9
Exportacions	-1,6	1,6	4,2	4,2	2,7	1,3	3,2	3,5	1,6	1,9
Importacions	0,9	3,8	5,4	0,3	7,1	4,6	4,7	4,5	0,9	0,7
PIB. Variació intertrimestral	**0,7**	**1,6**	**0,5**	**0,9**	**0,3**	**0,6**	**0,8**	**0,9**	**0,6**	**0,7**

Notes: Variació interanual en volum, excepte la darrera fila, que correspon a la variació intertrimestral del PIB. Dades corregides d'estacionalitat. El saldo amb l'exterior s'expressa com a aportació al creixement del PIB. (p) Dada provisional.
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de la Comptabilitat trimestral d'Idescat.

En canvi, el sector exterior recupera la senda positiva. Les exportacions totals a l'estranger creixen un 1,9%, per damunt de les importacions, que augmenten un 0,7%.

Les exportacions totals a l'estranger creixen un 1,9%, i les importacions, un 0,7%.

Des de la perspectiva de l'oferta (taula 4), tots els sectors van registrar taxes interanuals positives. Els serveis, amb un creixement del 3,8%, continuen sent el principal suport de l'activitat, seguits de la construcció, que avança un 3,7%. La indústria manté un creixement més moderat, de l'1,3%, mentre que l'agricultura pràcticament s'estanca, amb un augment del 0,3%, després de les fortes taxes registrades pel sector primari el 2025. La construcció també manté una evolució favorable, amb un augment del 3,7%, si bé modera el seu dinamisme després del fort creixement registrat a finals de 2025.

En termes intertrimestrals, el dinamisme es concentra encara més en els serveis, que creixen un 1,3%. La construcció avança un 0,4%, la indústria es manté estable i l'agricultura retrocedeix un 1,1%. Dins dels serveis, destaca especialment el comerç, transport i hostaleria, amb un creixement interanual del 4,6%, afavorit pel bon comportament de l'activitat turística.

Els serveis continuen sent el principal suport de l'activitat (3,8%).

Taula 4. Taxa interanual de la l'oferta del PIB català (%)

	2024				2025				2026	
	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1 (p)	T2 (p)
PIB	**3,6**	**4,3**	**4,0**	**3,7**	**3,4**	**2,3**	**2,6**	**2,6**	**2,9**	**3,0**
Agricultura	4,7	2,9	2,2	3,0	7,9	9,4	10,4	9,2	3,3	0,3
Indústria	5,8	6,1	1,3	1,0	1,7	1,1	2,0	1,2	1,4	1,3
Construcció	3,0	4,2	2,8	6,4	3,5	4,1	6,7	7,2	5,1	3,7
Serveis	3,9	4,5	5,5	4,4	4,0	2,9	2,8	2,9	3,3	3,8
Impostos nets sobre productes	-3,5	-0,7	-1,8	2,3	1,2	-1,0	0,0	0,1	1,9	0,1
PIB. Variació intertrimestral	**0,7**	**1,6**	**0,5**	**0,9**	**0,3**	**0,6**	**0,8**	**0,9**	**0,6**	**0,7**

Notes: Variació interanual en volum, excepte la darrera fila, que correspon a la variació intertrimestral del PIB. Dades corregides d'estacionalitat. El saldo amb l'exterior s'expressa com a aportació al creixement del PIB. (p) Dada provisional.
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de la Comptabilitat trimestral d'Idescat.

En conjunt, el creixement de l'economia catalana continua impulsada pels serveis, ja que la construcció perd impuls i la indústria manté un ritme d'expansió modest. Aquestes dades mostren un creixement desigual, amb una dependència elevada del dinamisme dels serveis.

Les perspectives de l'economia catalana

Les previsions de la Generalitat de Catalunya per al conjunt de 2026 assenyalen la continuïtat del dinamisme econòmic, encara que amb uns ritmes més moderats. El PIB català augmentarà un 2,3% el 2026 i un 1,8% el 2027, després del 2,7% registrat el 2025. La demanda interna continuarà sent el principal motor de l'activitat, amb una aportació de 2,5 punts percentuals el 2026, mentre que la contribució negativa del sector exterior es reduirà progressivament.

El PIB català augmentarà un 2,3% el 2026 i un 1,8% el 2027.

Pel que fa al mercat laboral, la creació d'ocupació es moderarà de l'1,6% el 2026 a l'1,0% el 2027 i la taxa d'atur es mantindrà pràcticament estable, al voltant del 8,4%. En conjunt, aquestes previsions dibuixen un escenari de creixement sostingut, però menys intens, en un context marcat per la incertesa geopolítica i les tensions energètiques.

La creació d'ocupació es desaccelerarà el 2027 i l'atur es mantindrà al voltant del 8,4%.

Taula 5. Previsions per a les principals macromagnituds de l'economia catalana (%)

	2025	2026	2027
	Demanda		
PIB	**2,7**	**2,5**	**1,8**
Consum privat	3,9	2,6	2,0
Consum públic	3,1	2,1	2,0
Formació bruta de capital	6,1	4,9	2,4
Exportacions	2,7	1,9	2,3
Importacions	5,2	3,9	3,8
	Oferta		
VAB agricultura	9,2	2,1	1,8
VAB indústria	1,5	1,8	1,0
VAB construcció	5,4	2,6	1,6
VAB serveis	3,1	2,8	2,3
Preus i mercat laboral	2,4	3,3	2,6
Índex Preus Consum	2,2	2,1	1,6
Taxa d'atur	8,4	8,3	8,2

Notes: Taxes de variació interanual. Les dades de l'IPC i la taxa d'atur són mitjanes anuals.
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat i la Cambra de Comerç de Barcelona.

Segons dades de la Cambra de Comerç de Barcelona, recollides a la taula 5, el PIB tancarà amb un creixement interanual del 2,5% el 2026, una mica per sobre de les previsions del Govern. S'estima que la taxa de creixement del consum privat se situï en el 2,6%; la de la inversió, en el 4,9%, i la dels serveis, en el 2,8%. Per a 2027, la institució cameral preveu una moderació en el ritme de creixement fins a l'1,8%.

La indústria catalana evoluciona favorablement, la construcció es modera i el comerç es beneficia del consum privat.

Pel que fa a les previsions de futur de les branques productives, la indústria manté expectatives favorables, encara que les empreses mostren prudència en la contractació i anticipen augments dels costos. La construcció presenta signes de moderació, amb un menor dinamisme residencial compensat parcialment per la inversió pública. En canvi, el comerç continua beneficiant-se de la fortalesa del consum privat.

Finalment, el turisme ha tancat una temporada d'estiu positiva, amb un creixement més intens dels ingressos que del nombre de visitants. Fins a l'agost, les arribades de turistes estrangers van augmentar un 3,9% i la despesa acumulada va créixer un 11,1%. El sector avança cap a un patró de creixement més orientat a la despesa per turista que al volum de visitants.

Com advertíem en els darrers informes, més enllà de les variacions moderades en el ritme de creixement anual, el repte de l'economia catalana continua sent la convergència respecte als estàndards europeus de productivitat i renda per habitant.

El PIB català va créixer un 2,7% el 2025, amb un augment de la productivitat per hora treballada de l'1,2%.

Les dades de l'Idescat indiquen que el creixement del PIB del 2,7% registrat el 2025 ha anat acompanyat d'un augment de l'ocupació i de millores en la productivitat. En concret, la productivitat per hora treballada va créixer un 1,2% i la productivitat total dels factors va aportar un punt percentual al creixement econòmic. Aquestes dades fan palesa una evolució favorable, en la qual l'expansió de l'activitat no està subjecta exclusivament a la incorporació de més treballadors, sinó també a una utilització més eficient dels recursos productius.

El 2025, el PIB per càpita de Catalunya va ser del 109,7% de la mitjana de la UE, per sota del nivell del 2019 (111,8%).

Ara bé, aquest dinamisme encara no s'ha traduït en una recuperació completa de la posició relativa de la renda per habitant. El 2025, el PIB per habitant va arribar als 41.052 euros, equivalent al 109,7% de la mitjana de la Unió Europea en paritat de poder de compra, encara per sota del 111,8% registrat el 2019. Per tant, el repte no és únicament mantenir un ritme elevat de creació d'ocupació, sinó aconseguir que aquest dinamisme vagi acompanyat de guanys sostinguts de productivitat capaços d'impulsar els salaris reals i afavorir la convergència de la renda per habitant amb les economies europees.

4. L'evolució econòmica del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre

L'economia de la demarcació de Tarragona manté una trajectòria expansiva, amb un creixement lleugerament superior al conjunt de Catalunya. Segons la Memòria Econòmica de Tarragona 2025, el valor afegit brut provincial va créixer un 3,1% el 2025, davant del 3,0% català. El dinamisme econòmic es va recolzar en la bona evolució del mercat laboral i en el comportament favorable de la construcció, el comerç i els serveis, mentre que la indústria va mostrar una evolució més moderada. Tot i aquest balanç positiu, persisteixen diferències territorials importants.

El creixement econòmic es va veure impulsat pel mercat laboral, la construcció, el comerç i els serveis.

Taula 6. Actius, ocupats i taxa d'atur (2023-2026)

	Espanya	Catalunya	Tarragona
	Actius (milers de persones)		
2023 1T	23.820,5	4.020,1	409,7
2024 1T	24.227,9	4.179,9	424,5
2025 1T	24.554,5	4.226,5	431,4
2026 1T	25.001,6	4.302,6	448,3
2026 2T	25.274,3	4.340,8	462,7
Variació 1T 2023 – 2T 2026	**1.453,8**	**320,7**	**53,0**
Variació 1T 2026 – 2T 2026	**272,7**	**38,2**	**14,4**
	Ocupats (milers de persones)		
2023 1T	20.634,2	3.591,6	361,5
2024 1T	21.250,0	3.783,8	367,7
2025 1T	21.765,4	3.850,1	375,9
2026 1T	22.293,0	3.867,0	391,8
2026 2T	22.779,0	3.997,8	415,7
Variació 1T 2023 – 2T 2026	**2.144,8**	**406,2**	**54,2**
Variació 1T 2026 – 2T 2026	**486,0**	**130,8**	**23,9**
	Taxa d'atur (%)		
2023 1T	13,4	10,7	11,8
2024 1T	12,3	9,5	13,4
2025 1T	11,4	8,9	12,9
2026 1T	10,8	10,1	12,6
2026 2T	9,9	7,9	10,2
Variació 1T 2023 – 2T 2026	**-3,5**	**-2,8**	**-1,6**
Variació 1T 2026 – 2T 2026	**-0,9**	**-2,2**	**-2,4**

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'EPA.

La taula 6 presenta l'evolució de la població activa, l'ocupació i la taxa d'atur a Tarragona, Catalunya i Espanya entre el primer trimestre de 2023 i el segon de 2026, segons les dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA). Els resultats confirmen el dinamisme del mercat laboral tarragoní, amb un creixement de l'ocupació superior al registrat en els àmbits català i espanyol, encara que persisteixen diferències significatives en els nivells d'atur.

Entre el primer trimestre de 2023 i el segon de 2026, la població activa de Tarragona ha augmentat en 53.000 persones, un 12,9%, davant del 8,0% de Catalunya i el 6,1% d'Espanya. Aquest increment ha anat acompanyat d'una creació d'ocupació encara més intensa (54.200 ocupats addicionals), del 15,0%, xifra superior al creixement català, de l'11,3%, i a l'espanyol, del 10,4%. A finals de juny de 2026, la província ha assolit els 415.700 ocupats, amb una incorporació de 23.900 persones només durant aquest trimestre. Aquestes dades evidencien la gran capacitat de generació d'ocupació de l'economia tarragonina, sobretot durant els darrers mesos.

La població activa de Tarragona va créixer un 12,9% entre el 2023 i el 2026, per sobre de Catalunya (8%) i Espanya (6,1%).

Ara bé, l'entrada persistent de nous actius al mercat de treball local ha limitat la reducció de l'atur. Malgrat que la taxa d'atur de Tarragona ha baixat de l'11,8% al 10,2% entre el primer trimestre de 2023 i el segon de 2026, aquest millora d'1,6 punts ha sigut inferior a la registrada a Catalunya, de 2,8 punts, i a Espanya, de 3,5 punts. En conseqüència, Tarragona manté una taxa d'atur 2,3 punts superior a la catalana, del 7,9%, i lleugerament per damunt de l'espanyola, del 9,9%.

La taxa d'atur de Tarragona va baixar fins al 10,2%, amb una reducció inferior a la de Catalunya i Espanya entre el 2023 i el 2026.

Tanmateix, cal destacar la millora registrada durant el segon trimestre de 2026, coincidint amb l'inici de la temporada turística. En només tres mesos, la taxa d'atur tarragonina s'ha reduït 2,4 punts, davant dels 2,2 punts de Catalunya i dels 0,9 punts d'Espanya. Aquesta evolució evidencia la forta capacitat de creació d'ocupació del territori durant els mesos de més activitat turística, però també la sensibilitat del mercat laboral a la gran estacionalitat de l'estiu. En conjunt, les dades confirmen un mercat de treball dinàmic, encara que amb dificultats per transformar el creixement de l'ocupació en una reducció més sostinguda de l'atur i una convergència amb els nivells catalans.

Per aprofundir en l'evolució més recent de les comarques del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre, la taula 7 recull els principals indicadors del mercat de treball a partir dels registres de la Seguretat Social i de l'atur registrat. La periodicitat mensual i el detall comarcal d'aquestes dades permeten seguir de prop la dinàmica de l'ocupació, identificar les diferències territorials i captar els efectes estacionals.

Taula 7. Atur registrat al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre (2022-2026)

		Camp de Tarragona		Terres de l'Ebre		Catalunya	
Any	Mes	Taxa d'atur	Aturats	Taxa d'atur	Aturats	Taxa d'atur	Aturats
2022	M01	12,85%	30.344	12,48%	9.484	10,34%	371.800
2023	M01	11,35%	26.883	11,26%	8.514	9,61%	351.640
2024	M01	10,73%	25.839	10,92%	8.395	9,30%	347.070
2025	M01	10,23%	24.904	10,77%	8.357	8,89%	336.640
2026	M01	9,68%	24.086	10,34%	8.155	8,44%	325.210
	M02	9,61%	24.160	10,19%	8.084	8,45%	327.250
	M03	9,05%	23.542	9,90%	7.899	8,31%	323.480
	M04	8,57%	22.575	9,46%	7.612	8,04%	314.530
	M05	8,16%	21.875	9,07%	7.429	7,75%	307.630
	M06	8,02%	21.792	9,24%	7.609	7,70%	307.169
	M07	8,12%	22.241	9,48%	7.855	7,91%	314.874
	M08	8,51%	23.199	10,03%	8.276	8,29%	329.468
Variació gener 2022 – agost 2026		**-4,34%**	**-7.145**	**-2,45%**	**-1.208**	**-2,05%**	**-42.332**

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Entre el gener de 2022 i el gener de 2026, l'atur registrat s'ha reduït significativament al Camp de Tarragona i a les Terres de l'Ebre, encara que amb intensitats diferents. El Camp de Tarragona presenta l'evolució més favorable, amb una disminució de 6.258 persones aturades, equivalent al 20,6%, i una caiguda de la taxa d'atur del 12,85% al 9,68%. A les Terres de l'Ebre, la reducció ha estat més moderada, amb 1.329 aturats menys, un 14,0%, i un descens de la taxa del 12,48% al 10,34%. En ambdós casos, la millora supera la registrada al conjunt de Catalunya, on l'atur s'ha reduït un 12,5% i la taxa ha passat del 10,34% al 8,44%. Malgrat aquesta evolució favorable, els dos àmbits territorials mantenen nivells d'atur superiors a la mitjana catalana, especialment les Terres de l'Ebre.

Entre el 2022 i el 2026, l'atur registrat va disminuir un 20,6% al Camp de Tarragona i un 14% a les Terres de l'Ebre, amb taxes d'atur del

Pel que fa als vuit primers mesos de 2026, l'evolució presenta un marcat component estacional i, alhora, diferències territorials significatives. Al Camp de Tarragona, l'atur registrat es va reduir progressivament fins al juny, quan va assolir un mínim de 21.792 persones i una taxa del 8,02%. No obstant això, a partir del juliol la tendència es va invertir i l'agost es va tancar amb 23.199 aturats i una taxa del 8,51%, encara 1,17 punts per davall de gener. A les Terres de l'Ebre, la millora es va concentrar en els cinc primers mesos i al maig es va assolir una taxa mínima, del 9,07%. Posteriorment, l'atur va tornar a augmentar fins al 10,03% a l'agost.

A les Terres de l'Ebre, la taxa d'atur va baixar fins al 9,07% al maig de 2026, però va repuntar fins al 10,03% a l'agost.

Gràfic 2. Taxa d'atur registrat al Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre (2022-2026)

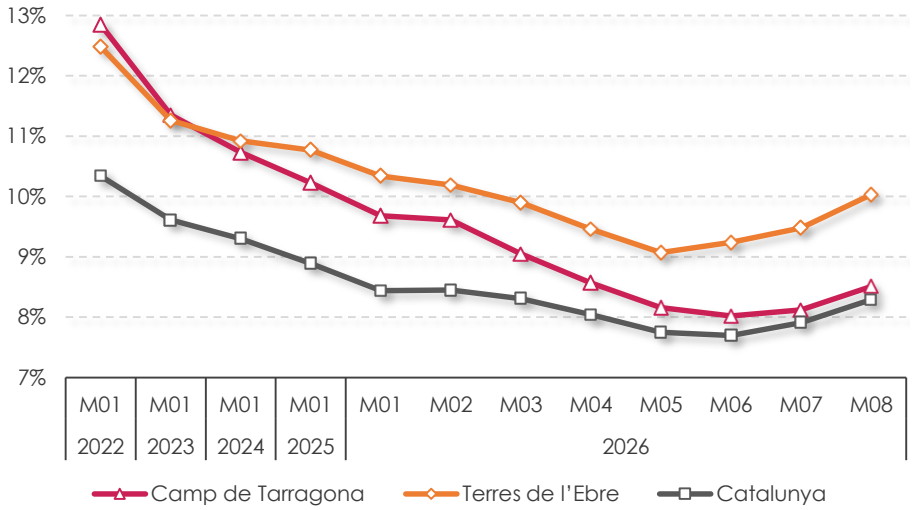

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

El 2026, l'atur al Camp de Tarragona ha presentat una forta estacionalitat, amb un mínim de 21.792 persones al juny i una taxa del 8,02%.

Durant els vuit primers mesos de 2026, l'atur registrat ha mantingut una evolució favorable, encara que amb diferències territorials i un repunt durant l'estiu. Al conjunt de Catalunya, la taxa d'atur es va reduir fins al 7,70% al juny abans de remuntar fins al 8,29% a l'agost. Al Camp de Tarragona, l'evolució és més favorable i la distància respecte a la mitjana catalana es redueix notablement, mentre que les Terres de l'Ebre continuen mostrant més dificultats per consolidar la reducció de l'atur.

En conjunt, la forta creació d'ocupació contrasta amb la persistència d'una taxa d'atur superior a la mitjana catalana. Aquesta circumstància, juntament amb les disparitats territorials, posa de manifest que el dinamisme del mercat laboral no és suficient per garantir una convergència econòmica sostinguda. Per valorar millor l'abast d'aquestes diferències, convé ampliar la perspectiva temporal i examinar les trajectòries de creixement dels dos àmbits territorials des de la recuperació iniciada el 2013.

El Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre davant una recuperació econòmica desigual

Després de la profunda recessió provocada per la crisi financera de 2008, l'economia catalana va iniciar una etapa de recuperació l'any 2013, interrompuda per la pandèmia de 2020 i seguida d'un nou període expansiu en un context de creixent inestabilitat internacional. Aquest procés de recuperació, lluny de registrar la mateixa intensitat en totes les

comarques catalanes, ha accentuat algunes de les diferències territorials existents.

El VAB català va créixer un 32,1% entre el 2013 i el 2025, amb diferències importants entre territoris.

Segons l'Anuari Econòmic Comarcal del BBVA 2026, el VAB català va créixer un 32,1% entre 2013 i 2025, però amb diferències territorials significatives. L'àmbit metropolità, les comarques gironines i les centrals van liderar el creixement, amb increments pròxims al 33%. A una certa distància se situa el Camp de Tarragona, amb un avanç del 26,9%, mentre que les Terres de l'Ebre, amb només un 15,1%, presenten un retard molt més acusat.

Aquests resultats dibuixen un panorama preocupant per a les comarques del sud de Catalunya, però les conclusions que se'n desprenen mereixen una lectura més prudent. L'Anuari incorpora estimacions corresponents a 2024 i 2025 que encara no es poden contrastar amb dades comarcals oficials de l'Idescat. Per tant, atribuir a aquests territoris un retard econòmic tan pronunciat pot resultar precipitat, especialment quan les diferències entre fonts també poden respondre als procediments d'estimació i als deflactors utilitzats.

Taula 8. Creixement acumulat del VAB per eixos territorials (%) (2013-2025)

Eix territorial	Estimació d'Idescat 2013–2023	Estimació BBVA 2013–2025
Àrea metropolitana de Barcelona	22,8	33,9
Eix gironí	26,6	32,9
Comarques centrals	25,3	33,2
Camp de Tarragona	25,8	26,9
Terres de l'Ebre	19,2	15,1
Pla de Lleida	15,2	24,1
Comarques de muntanya	9,0	18,4
Catalunya	**22,9**	**32,1**

Notes: Les taxes anual acumulatives del període 2013-2023. Camp de Tarragona, inclou el Baix Penedès.
Font: Elaboració pròpia a partir de dades del VAB comarcal i el deflactor general del VAB d'Idescat.

Per contrastar aquesta interpretació, hem estimat el creixement real del VAB entre 2013 i 2023 a partir de les dades sectorials del VAB comarcal i els deflactors publicats per l'Idescat. Els resultats de la taula 8 ofereixen una imatge força més favorable del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre que la presentada per l'Anuari del BBVA. Tot i que les diferències de període i metodologia impedeixen una comparació directa, aquestes

divergències en el ritme de creixement recomanen fer una lectura més prudent sobre l'evolució econòmica del sud de Catalunya.

El VAB català va créixer un 32,1% entre el 2013 i el 2025, amb diferències importants entre territoris.

Segons les nostres estimacions basades exclusivament en les dades subministrades per l'Idescat, entre 2013 i 2023 el Camp de Tarragona va créixer un 25,8%, per damunt de la mitjana catalana del 22,9%, mentre que les Terres de l'Ebre es van situar tres punts per sota amb un 19,2%. Aquests resultats dibuixen un panorama territorial menys desequilibrat que el presentat pel BBVA.

La taula 9 mostra les diferències territorials i sectorials del creixement català entre 2013 i 2023. L'eix gironí encapçala l'expansió del VAB, amb un 26,6%, seguit del Camp de Tarragona, amb un 25,8%, i les comarques centrals, amb un 24,1%, tots tres per damunt de la mitjana catalana. L'eix metropolità se situa entorn de la mitjana, mentre que les Terres de l'Ebre, el Pla de Lleida i, especialment, les comarques de muntanya registren avanços més moderats. El tret més destacat és el contrast entre el dinamisme de la indústria i els serveis i la forta contracció de l'agricultura, que retrocedeix en tots els àmbits territorials. Per la seva banda, la construcció, presenta una recuperació més limitada i desigual.

Taula 9. Creixement real acumulat del VAB per àmbits territorials (%) (2013-2023)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	VAB total
Àrea metropolitana de Barcelona	-16,37	21,47	11,05	24,42	22,79
Eix gironí	-38,41	27,91	19,86	28,36	26,57
Comarques centrals	-33,86	30,46	4,42	23,63	24,09
Camp de Tarragona	-27,58	34,84	3,45	24,95	25,77
Terres de l'Ebre	-22,59	17,41	3,70	23,02	19,19
Pla de Lleida	-41,24	15,54	8,34	21,48	15,15
Comarques de muntanya	-41,08	-36,09	3,80	20,77	9,05
Catalunya	**-34,64**	**23,34**	**10,52**	**24,57**	**22,86**

Notes: Taxes de creixement real acumulat (%), els deflactors del VAB corresponen al conjunt de Catalunya (índex 2013=100).
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

Pel que fa al sud de Catalunya, el Camp de Tarragona destaca pel dinamisme industrial —amb un creixement del 34,8%, molt superior al conjunt català—, que va acompanyat d'una expansió dels serveis del 25,0%. En canvi, la construcció mostra un avanç modest i l'agricultura experimenta una notable contracció. A les Terres de l'Ebre, el creixement

és més moderat i es fonamenta principalment en els serveis, que augmenten un 23,0%, mentre que la indústria avança un 17,4%.

El VAB català va créixer un 32,1% entre el 2013 i el 2025, amb diferències importants entre territoris.

En analitzar el detall de les deu comarques tarragonines, les diferències territorials i sectorials s'accentuen. La taula 10 presenta les diferents trajectòries seguides per les comarques del sud de Catalunya entre 2013 i 2023.

Al Camp de Tarragona destaca el Baix Penedès, amb un increment del VAB del 32,1%, impulsat sobretot pels serveis i la construcció. El segueixen l'Alt Camp, amb un 28,0% i el Tarragonès, amb un 27,2%, on sobresurt el dinamisme industrial. El Baix Camp registra un avanç més moderat, del 23,5%, mentre que el Priorat, amb un 18,9%, i, sobretot, la Conca de Barberà, amb un 3,7%, queden força per sota. Aquesta última comarca presenta una evolució especialment desfavorable, amb un retrocés industrial i una expansió limitada dels serveis.

Entre el 2013 i el 2023, el Baix Penedès va liderar el creixement del VAB (32,1%), seguit de l'Alt Camp (28%) i el Tarragonès (27,2%).

Taula 10. Creixement real acumulat del VAB per comarques i àmbits (%) (2013-2023)

	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	VAB total
Alt Camp	-47,6%	31,0%	-1,3%	29,2%	28,0%
Baix Camp	-3,1%	29,4%	7,0%	23,1%	23,5%
Baix Penedès	-30,6%	18,5%	22,2%	36,8%	32,1%
Conca de Barberà	-62,3%	-1,4%	-1,8%	13,6%	3,7%
Priorat	-49,1%	-10,8%	-30,4%	46,6%	18,9%
Tarragonès	-26,5%	50,6%	-1,9%	22,9%	27,2%
Baix Ebre	-24,8%	22,2%	13,6%	19,3%	18,4%
Montsià	-30,0%	52,8%	0,6%	31,0%	30,0%
Ribera d'Ebre	11,4%	11,7%	-18,5%	15,7%	13,5%
Terra Alta	-32,6%	-5,8%	-20,9%	26,8%	5,6%
Camp de Tarragona	**-27,6%**	**34,8%**	**3,4%**	**25,0%**	**25,8%**
Terres de l'Ebre	**-22,6%**	**17,4%**	**3,7%**	**23,0%**	**19,2%**
Catalunya	**-34,3%**	**23,4%**	**10,6%**	**24,6%**	**22,9%**

Notes: Taxes de creixement real acumulat (%), els deflactors del VAB corresponen al conjunt de Catalunya (índex 2013=100).
Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'Idescat.

A les Terres de l'Ebre, el Montsià destaca clarament per damunt de la resta de comarques, amb un creixement del VAB del 30,0%, impulsat per la indústria i els serveis, que augmenten un 52,8% i un 31,0%, respectivament. A certa distància se situen el Baix Ebre, amb un 18,4%, i la Ribera d'Ebre, amb un 13,5%, mentre que la Terra Alta presenta un avanç molt modest del 5,6%. En conjunt, les disparitats internes són tan

El Baix Ebre va créixer un 18,4% i la Ribera d'Ebre un 13,5%, mentre que la Terra Alta només va avançar un 5,6%.

rellevants com les diferències entre àmbits territorials. El dinamisme industrial i dels serveis contrasta amb la contracció agrària i la feblesa de la construcció, que limiten el creixement de bona part de les comarques de l'interior.

Malgrat aquestes diferències, el balanç del període és força positiu per al conjunt de les comarques tarragonines. Entre 2013 i 2023, cinc de les deu comarques van créixer per damunt de la mitjana catalana. El dinamisme de la indústria i els serveis ha permès al Camp de Tarragona situar-se per damunt del conjunt català, mentre que les Terres de l'Ebre han registrat una progressió més moderada.

En definitiva, més enllà dels desequilibris territorials, l'evolució de les deu comarques ofereix motius per a l'optimisme i posa en relleu el potencial productiu del sud de Catalunya.

Informe de conjuntura econòmica

Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre

Tercer trimestre de 2026

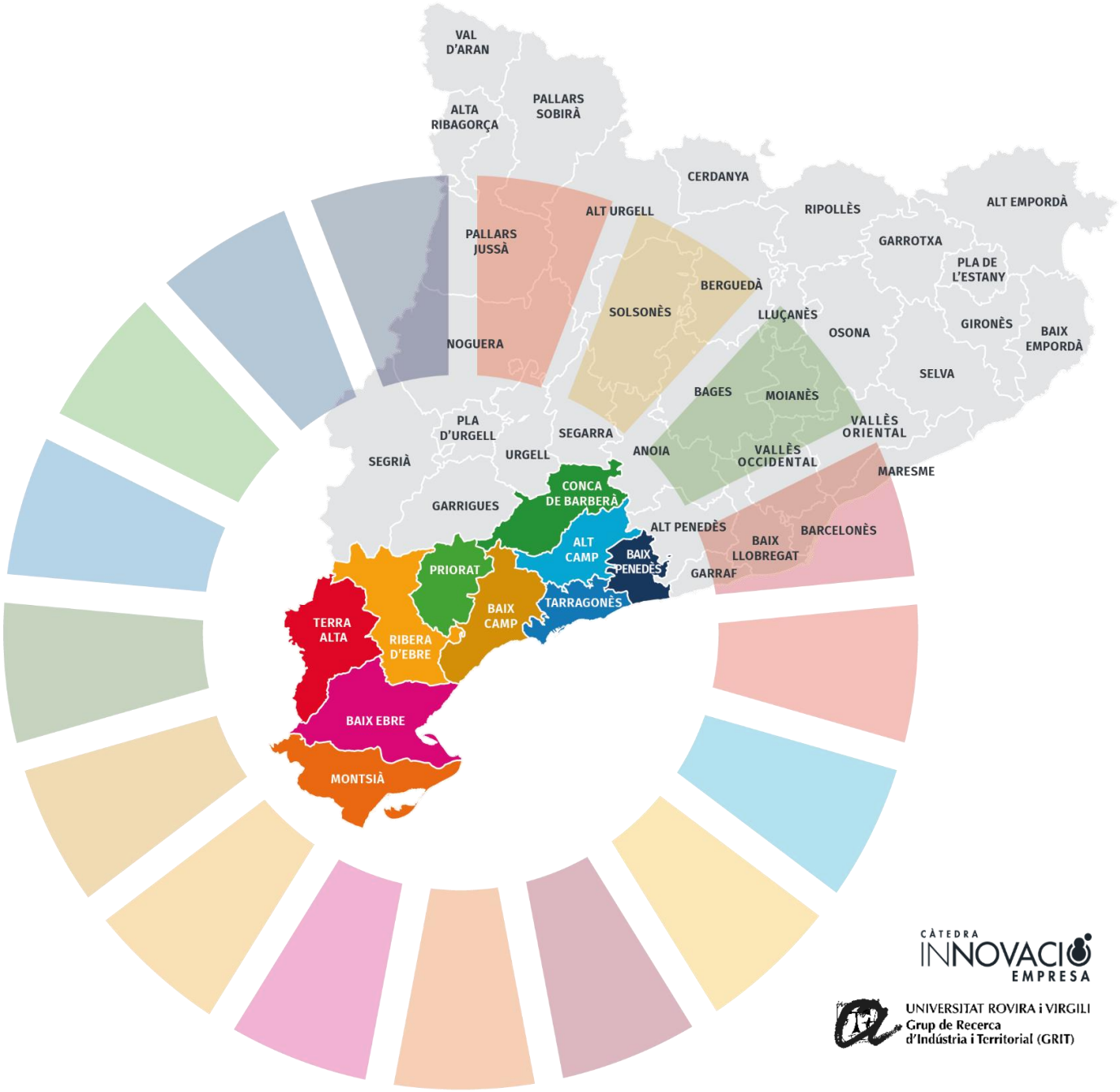

CÀTEDRA INNOVACIÓ EMPRESA

UNIVERSITAT ROVIRA i VIRGILI
Grup de Recerca d'Indústria i Territorial (GRIT)

cambraReus · Cambra Tarragona · Cambra de Comerç de Tortosa · Cambra de Comerç de Valls · Diputació Tarragona · Universitat Rovira i Virgili Fundació URV